

UOHSX00474T1

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R131/2011/VZ-7239/2012/310/IPs

V Brně dne: 20. června 2012

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 14. 6. 2011 podaném zadavatelem -

- **Statutárním městem Liberec**, IČ 00262978, nám. Dr. E. Beneše 1, 460 59 Liberec, ve správním řízení zast. Mgr. Bohuslavem Hubálkem, advokátem, evid. č. ČAK 09629, advokátní kancelář Jansta, Kostka spol. s r. o., IČ 28505913, se sídlem Těšnov 1/1059, 110 00 Praha 1,

proti výrokům I., II., III., IV. a VI. rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j.: ÚOHS-S290,307/2009/VZ-588/2010/520/JHI ze dne 27. 5. 2011, ve věci možného spáchání správního deliktu zadavatelem ve veřejných zakázkách:

1. „**MS 2009 – Sportovní areál Vesec – V2 Přístupová komunikace (META – hřbitov)**“, zadávaná v užším řízení podle zákona č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, jejíž oznámení bylo v informačním systému o veřejných zakázkách (dále jen „ISVZ“) zveřejněno dne 27. 6. 2006 pod ev. č. 50023701,
2. „**MS 2009 – Sportovní areál Vesec V.3.1**“, zadávaná výzvou ze dne 4. 9. 2006 ve zjednodušeném podlimitním řízení podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů
3. „**MS 2009 – Sportovní areál Vesec V.3.2**“, zadávaná výzvou ze dne 4. 9. 2006 ve zjednodušeném podlimitním řízení podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů

4. „**MS 2009 – Sportovní areál Vesec V.3.3**“, zadávaná výzvou ze dne 5. 9. 2006 ve zjednodušeném podlimitním řízení podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů
 5. „**MS 2009 – Sportovní areál Vesec V.3.4**“, zadávaná výzvou ze dne 6. 9. 2006 ve zjednodušeném podlimitním řízení podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů
 6. „**MS 2009 – Sportovní areál Vesec V.4.1 – vodovody kanalizace**“, zadávaná výzvou ze dne 6. 9. 2006 ve zjednodušeném podlimitním řízení podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů
 7. „**MS 2009 – Sportovní areál Vesec V.4.2 – rozvody**“, zadávaná výzvou ze dne 6. 10. 2006 ve zjednodušeném podlimitním řízení podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů
 8. „**MS 2009 – Sportovní areál Vesec V.4.3 – čerpací stanice**“, zadávaná výzvou ze dne 10. 4. 2007 ve zjednodušeném podlimitním řízení podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů
 9. „**MS 2009 – Sportovní areál Vesec – V.5.1 – elektroinstalace – NN rozvody**“, zadávaná výzvou ze dne 7. 9. 2006 ve zjednodušeném podlimitním řízení podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů
 10. „**MS 2009 – Sportovní areál Vesec – V.5.2 – elektroinstalace – VN rozvody, trafostanice**“, zadávaná výzvou ze dne 18. 9. 2006 ve zjednodušeném podlimitním řízení podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů
 11. „**MS 2009 – Sportovní areál Vesec – V7 – provozní budova a sociální zázemí**“, zadávaná v užším řízení podle zákona č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, jejíž oznámení bylo v ISVZ zveřejněno dne 27. 6. 2006 pod ev. č. 50023702,
 13. „**MS 2009 – Sportovní areál Vesec – V11 – Vodní nádrž Sajbot**“, zadávaná výzvou ze dne 10. 4. 2007 ve zjednodušeném podlimitním řízení podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, jehož dalšími účastníky jsou –
- vybraný uchazeč – **EUROVIA CS, a. s.** (která v době zadávání šetřených veřejných zakázek podnikala pod obchodním názvem Stavby silnic a železnic, a. s.), IČ 45274924, se sídlem Národní 10, 113 19 Praha 1, ve správním řízení zast. Mgr. Radkem Pokorným, advokátem, advokátní kancelář Pokorný Wagner & partneři, spol. s r. o., Karolíny Světlé 301/8, 110 00 Praha 1,
 - vybraný uchazeč – **STRABAG a. s.**, IČ 60838744, se sídlem Na Bělidle 198/21, 150 00 Praha 5, vybraný uchazeč – **B R E X, spol. s r. o.**, IČ 40232549, se sídlem Hodkovická 135, 463 12 Liberec, vybraný uchazeč – **oaza – net spol. s r. o.**, IČ 47282711, se sídlem Dr. Milady Horákové 81/117, 460 06 Liberec 6,
 - vybraný uchazeč – **Siemens, s. r. o.**, se sídlem Praha 13, Siemensova 1, PSČ 155 00, IČ 00268577 (kdy společnost Siemens Engineering a. s., která v době zadávání šetřených veřejných zakázek podnikala pod obchodním názvem VA TECH EZ, a. s, zanikla bez likvidace v důsledku fúze se společností Siemens, s. r. o.),

- vybraný uchazeč – **SYNER, s. r. o.**, IČ 48292516, se sídlem Dr. Milady Horákové 580/7, 460 01 Liberec 4,
- vybraný uchazeč – **IMSTAV Group s. r. o.**, IČ 47286431, se sídlem Blatnická 1008/28, 120 00, Praha 2 - Vinohrady,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j.: ÚOHS-S290,307/2009/VZ-588/2010/520/JHI ze dne 27. 5. 2011 ve výrocích I., II., III., IV. a VI.

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) jako orgán příslušný podle § 94 zákona č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon č. 40/2004 Sb.**“), a podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „**zákon č. 137/2006 Sb.**“)¹ k výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, na základě výsledků kontroly provedené podle zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů, která byla ukončena protokolem č. j. K1/2009-8593/2009/540/RDe ze dne 10. 7. 2009, resp. rozhodnutím o námitkách č. j. K1/2009-13908/2009/540-RDe ze dne 23. 10. 2009, získal pochybnosti o souladu postupu zadavatele se zákonem v případě níže uvedených veřejných zakázek souvisejících s Mistrovstvím světa v klasickém lyžování v roce 2009 (dále jen „**MS 2009**“) v České republice a zahájil dne 29. 10. 2009 z moci úřední týkající se postupu zadavatele Statutárního města Liberec, IČ 00262978, nám. Dr. E. Beneše 1, 460 59 Liberec (dále jen „**zadavatel**“), při zadávání veřejných zakázek

1. „**MS 2009 – Sportovní areál Vesec – V2 Přístupová komunikace (META – hřbitov)**“, zadávaná v užším řízení podle zákona č. 40/2004 Sb., jejíž oznámení bylo v informačním

¹ Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ust. § 26 zákona č. 137/2006 Sb., resp. ust. § 41 zákona č. 40/2004 Sb., v návaznosti na ust. § 158 odst. 1 a 2 zákona č. 137/2006 Sb., není-li uvedeno jinak.

systému o veřejných zakázkách (dále jen „ISVZ“) zveřejněno dne 27. 6. 2006 pod ev. č. 50023701,

2. „MS 2009 – Sportovní areál Vesec V.3.1“, zadávaná výzvou ze dne 4. 9. 2006 ve zjednodušeném podlimitním řízení podle zákona č. 137/2006 Sb.,
 3. „MS 2009 – Sportovní areál Vesec V.3.2“, zadávaná výzvou ze dne 4. 9. 2006 ve zjednodušeném podlimitním řízení podle zákona č. 137/2006 Sb.,
 4. „MS 2009 – Sportovní areál Vesec V.3.3“, zadávaná výzvou ze dne 5. 9. 2006 ve zjednodušeném podlimitním řízení podle zákona č. 137/2006 Sb.,
 5. „MS 2009 – Sportovní areál Vesec V.3.4“, zadávaná výzvou ze dne 6. 9. 2006 ve zjednodušeném podlimitním řízení podle zákona č. 137/2006 Sb.,
 6. „MS 2009 – Sportovní areál Vesec V.4.1 – vodovody kanalizace“, zadávaná výzvou ze dne 6. 9. 2006 ve zjednodušeném podlimitním řízení podle zákona č. 137/2006 Sb.,
 7. „MS 2009 – Sportovní areál Vesec V.4.2 – rozvody“, zadávaná výzvou ze dne 6. 10. 2006 ve zjednodušeném podlimitním řízení podle zákona č. 137/2006 Sb.,
 8. „MS 2009 – Sportovní areál Vesec V.4.3 – čerpací stanice“, zadávaná výzvou ze dne 10. 4. 2007 ve zjednodušeném podlimitním řízení podle zákona č. 137/2006 Sb.,
 9. „MS 2009 – Sportovní areál Vesec – V.5.1 – elektroinstalace – NN rozvody“, zadávaná výzvou ze dne 7. 9. 2006 ve zjednodušeném podlimitním řízení podle zákona č. 137/2006 Sb.,
 10. „MS 2009 – Sportovní areál Vesec – V.5.2 – elektroinstalace – VN rozvody, trafostanice“, zadávaná výzvou ze dne 18. 9. 2006 ve zjednodušeném podlimitním řízení podle zákona č. 137/2006 Sb.,
 11. „MS 2009 – Sportovní areál Vesec – V7 – provozní budova a sociální zázemí“, zadávaná v užším řízení podle zákona č. 40/2004 Sb., jejíž oznámení bylo v ISVZ zveřejněno dne 27. 6. 2006 pod ev. č. 50023702,
 12. „MS 2009 – Sportovní areál Vesec – V8 – sadové úpravy“, zadávaná výzvou ze dne 9. 8. 2007 ve zjednodušeném podlimitním řízení podle zákona č. 137/2006 Sb.,
 13. „MS 2009 – Sportovní areál Vesec – V11 – Vodní nádrž Sajbot“, zadávaná výzvou ze dne 10. 4. 2007 ve zjednodušeném podlimitním řízení podle zákona č. 137/2006 Sb.
2. O zahájení správního řízení sp. zn. S290/2009/VZ informoval Úřad účastníky oznámením č. j. ÚOHS-S290/2009/VZ-13877/2009/520/EMa ze dne 26. 10. 2009, v němž účastníky seznámil s pochybnostmi Úřadu o správnosti postupu zadavatele při zadávání výše uvedených veřejných zakázek. Přílohou shora uvedeného oznámení bylo usnesení č. j. ÚOHS-S290/2009/VZ-13878/2009/520/EMa ze dne 26. 10. 2009, kterým Úřad stanovil účastníkům řízení lhůtu, v níž mohli navrhnout důkazy, či činit jiné návrhy, a lhůtu, ve které se mohli vyjádřit k podkladům rozhodnutí.
 3. O zahájení správního řízení sp. zn. 307/2009/VZ informoval Úřad účastníky oznámením č. j. ÚOHS-S307/2009/VZ-13981/2009/520/ABr ze dne 26. 10. 2009, v němž účastníky

seznámil s pochybnostmi Úřadu o správnosti postupu zadavatele při zadávání výše uvedených veřejných zakázek. Přílohou shora uvedeného oznámení bylo usnesení č. j. ÚOHS-S307/2009/VZ-13982/2009/520/ABr ze dne 26. 10. 2009, kterým Úřad stanovil účastníkům řízení lhůtu, v níž mohli navrhopvat důkazy, či činit jiné návrhy, a lhůtu, ve které se mohli vyjádřit k podkladům rozhodnutí.

4. Vzhledem k tomu, že se obě výše uvedená správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele týkají vzájemně souvisejících veřejných zakázek, a v zájmu dodržení zásady uvedené v ustanovení § 6 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), podle které správní orgán postupuje tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady, Úřad usnesením č. j. ÚOHS-S290,307/2009/VZ-15147/2009/520/ABr ze dne 24. 11. 2009 správní řízení sp. zn. S290/2009/VZ a sp. zn. S307/2009/VZ spojil. Zároveň Úřad usnesením č. j. S290,307/2009/VZ-15152/2009/520/ABr z téhož dne prodloužil účastníkům lhůtu pro navrhování důkazů do 9. 12. 2009 a lhůtu pro vyjádření do 11. 12. 2009.
5. Ke zjištěním Úřadu, uvedeným v oznámeních o zahájení správního řízení, se zadavatel vyjádřil ve svém stanovisku ze dne 9. 12. 2009, v němž uvádí, že jeho úmyslem nebylo při vymezení předmětu jednotlivých veřejných zakázek účelově rozdělit předmět jejich plnění a dosáhnout tak umělého snížení předpokládané hodnoty jednotlivých zakázek pod limity stanovené zákonem. Zadavatel je přesvědčen o tom, že při zadávání výše uvedených veřejných zakázek nedošlo k žádnému pochybení a byl dodržen postup stanovený zákonem č. 137/2006 Sb., resp. zákonem č. 40/2004 Sb. Zadavatel se proto neztotožňuje se závěry Úřadu. Obsah vyjádření zadavatele je podrobně popsán v napadaném rozhodnutí č. j. ÚOHS-S209,307/2009/VZ-588/2010/520/JHl ze dne 27. 5. 2011(dále jen „**napadené rozhodnutí**“) v bodech 18 - 61.
6. Vybraní uchazeči se ke skutečnostem uvedeným v oznámení o zahájení správního řízení ve stanovené lhůtě, ani později nevyjádřili.

II. **Napadené rozhodnutí**

7. Úřad přezkoumal případ ve vzájemných souvislostech a po zhodnocení všech podkladů dne 27. 5. 2011 vydal napadené rozhodnutí, kterým rozhodl ve výroku I., že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 102 odst. 1 písm. a) zákona č. 40/2004 Sb., tím, že nedodržel postup stanovený v § 18 odst. 3 citovaného zákona, když rozdělil předmět veřejné zakázky na vybudování sportovního areálu Vesec specifikovaného v bodech 1. a 11. tak, že došlo ke snížení předpokládané hodnoty pod finanční limity stanovené v § 14 citovaného zákona, v důsledku čehož nedodržel postup stanovený v § 25 odst. 1 citovaného zákona a neprovedl příslušné zadávací řízení, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky.; ve výroku II., že se zadavatel se dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že nedodržel postup stanovený v § 13 odst. 3 citovaného zákona, když rozdělil předmět veřejné zakázky na vybudování sportovního areálu Vesec specifikovaného v bodech 2. až 10. a 13. tak, že došlo ke snížení předpokládané hodnoty pod finanční limity stanovené v § 12 odst. 2 písm. a) citovaného zákona, v důsledku čehož nedodržel postup stanovený v

§ 21 citovaného zákona a neprovedl příslušné zadávací řízení, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a ve výroku III., že se zadavatel při zadávání veřejné zakázky „MS 2009 – Sportovní areál Vesec – V5.1 – elektroinstalace – NN rozvody“ dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že nedodržel postup stanovený v § 60 odst. 1 citovaného zákona, když nevyloučil uchazeče oaza net spol. s r. o., IČ 47282711, se sídlem Dr. Milady Horákové 81/117, 460 06 Liberec 6, ze zadávacího řízení, jelikož neprokázal splnění kvalifikačních předpokladů podle § 54 písm. b) citovaného zákona, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky.

8. Za spáchání správních deliktů uvedených ve výrocih I., II. a III. zadavateli podle § 102 odst. 2 písm. a) zákona č. 40/2004 Sb. a podle § 120 odst. 2 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb. Úřad uložil pokutu 1.000.000 Kč.
9. Výrokem V. Úřad podle § 118 zákona č. 137/2006 Sb., zastavil správní řízení ve věci veřejné zakázky „MS 2009 – Sportovní areál Vesec – V8 – sadové úpravy“, zadávané ve zjednodušeném podlimitním řízení na základě výzvy ze dne 9. 8. 2007, neboť nebyla naplněna skutková podstata správního deliktu.
10. Ve výroku VI. Úřad uložil zadavateli podle § 79 odst. 5 správního řádu a podle § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení uhradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč.
11. V odůvodnění Úřad uvedl, že veškeré stavební práce, provedené v rámci budování sportovního areálu Vesec tvoří jeden funkční celek, jelikož je u všech zakázek dána věcná, místní i časová souvislost. Z věcného hlediska se vždy jednalo o provedení stavebních prací, které byly realizovány za účelem vytvoření funkčního celku, tj. sportovního areálu Vesec. Účelem provedené revitalizace a výstavby sportovního areálu Vesec bylo zajištění MS 2009. O celkové provázanosti plnění šetřených veřejných zakázek svědčí také to, že zadavatel vyzýval s určitou obměnou stejný okruh dodavatelů, přičemž plnění šetřených stavebních veřejných zakázek realizovalo v konečném důsledku ve sportovním areálu Vesec 7 vybraných uchazečů.
12. Z hlediska místní souvislosti je zřejmé, že stavební práce byly realizovány ve sportovním areálu Vesec, resp. v jeho bezprostřední blízkosti, což je zřejmé i ze situačních studií, které jsou přílohou vyjádření zadavatele. Realizace stavebních prací za účelem vybudování přístupové komunikace do sportovního areálu a revitalizace vodní nádrže Sajbot probíhala logicky mimo vlastní areál, avšak bez jejich provedení by sportovní areál nemohl řádně plnit svoji funkci (komunikace byla budována za účelem, aby bylo možné se do sportovního areálu Vesec dopravit a vodní nádrž Sajbot byla rekonstruována jako zásobárna vody pro umělé zasněžování sportovního areálu Vesec).
13. Za počátek období rozhodného pro posouzení, zda se jedná o jednu či několik samostatných veřejných zakázek z důvodu časové souvislosti Úřad v šetřeném případě považuje moment přidělení pořadatelství MS 2009 zadavateli kongresem Mezinárodní lyžařské federace dne 3. 6. 2004. Úřad nesouhlasil s názorem zadavatele, že zadávaná plnění nevykazují časovou souvislost vzhledem k tomu, že mezi zahájenými zadávacími řízeními byl rozdíl minimálně 1 roku, neboť v daném případě není podstatný kalendářní rok, nýbrž to, že jednotlivá zadávaná plnění na sebe bezprostředně navazovala a zároveň společně tvoří jeden funkční

celek. Zadavatel věděl o potřebě vybudovat sportovní areál Vesec předem (resp. od přidělení pořadatelsví MS 2009, tj. od června 2004) a měl tak povinnost před zahájením zadávání z této skutečnosti vycházet a na jejím základě stanovit předpokládanou cenu veřejné zakázky za celý sportovní areál Vesec, která je rozhodující pro jeho další postup při zadávání této veřejné zakázky.

14. Povinnosti zadat veřejnou zakázku v odpovídajícím zadávacím řízení postupem podle zákona se zadavatel nemůže zprostit ani odkazem na způsob financování ani odkazem na postupné, a z pohledu zadavatele problematické, přidělování finančních prostředků ze strany Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy (dále jen „MŠMT“). Zároveň Úřad uvedl, že lze připustit i rozdělení předmětu veřejné zakázky v závislosti na finančních možnostech zadavatele, avšak režim zadání jednotlivých částí tohoto předmětu musí odpovídat režimu zadání původní nerozdělené veřejné zakázky. Zadavatel mohl využít i § 24 zákona č. 40/2004 Sb., resp. § 98 zákona č. 137/2006 Sb., a rozdělit veřejnou zakázku na části, které by zohledňovaly specifika jednotlivých plnění.
15. Na základě výše uvedených skutečností dospěl Úřad k závěru, že stavební práce ve sportovním areálu Vesec byly zadávány ve vzájemné souvislosti, neboť tvoří jeden funkční celek vybudovaný za účelem realizace MS 2009, byly zadávány v bezprostředně navazujících časových obdobích (od přidělení pořadatelsví MS 2009 v roce 2004 do uskutečnění MS 2009, resp. zkušebních závodů v roce 2008), jsou místně souvislé (veškeré práce byly provedeny ve sportovním areálu Vesec nebo v jeho blízkém okolí) a je tedy zřejmé, že společně tvoří předmět jedné veřejné zakázky na vybudování sportovního areálu Vesec a zadavatel měl povinnost zadat výstavbu tohoto areálu v některém z odpovídajících zadávacích řízení.
16. K veřejné zakázce „MS 2009 – Sportovní areál Vesec – V5.1 – elektroinstalace – NN rozvody“ Úřad se v rozhodnutí opřel o stanovisko Ministerstva průmyslu a obchodu ČR ze dne 7. 2. 2002, dle kterého lze projektovou dokumentaci pro realizaci stavby (realizační projektová dokumentace) zpracovávat v rámci živnosti volné s předmětem podnikání „Příprava a vypracování technických návrhů“, příp. v rámci živnosti vázané „Projektová činnost ve výstavbě“. Ministerstvo průmyslu a obchodu ve svém dalším stanovisku týkající se živností ze dne 5. 2. 2007 sdělilo, že vytyčování prostorové polohy, rozměru a tvaru stavby pro účely výstavby a vyhotovování geodetické části dokumentace skutečného provedení stavby jsou zeměměřičské činnosti, tj. činnosti, které lze vykonávat v rámci živnosti vázané „Výkon zeměměřičských činností“.
17. Vzhledem k tomu, že součástí předmětu plnění této veřejné zakázky bylo i vypracování realizační projektové dokumentace a geometrického zaměření dokončené stavby, měl uchazeč oaza – net spol. s r. o. ve své nabídce předložit živnostenská oprávnění k provádění těchto činností. Vybraný uchazeč oaza – net spol. s r. o. ve své nabídce nedoložil živnostenský list opravňující k provádění projektové dokumentace pro realizaci stavby (v rámci živnosti volné s předmětem podnikání „Příprava a vypracování technických návrhů“, příp. v rámci živnosti vázané „Projektová činnost ve výstavbě“) a ani ve výpisu z obchodního rejstříku nemá tento předmět podnikání uveden. Úřad tedy na základě výše uvedených skutečností rozhodl, že uchazečem oaza – net spol. s r. o. předložená oprávnění k podnikání (montáž, oprava a zkoušky vyhrazených elektrických zařízení či inženýrská činnost v investiční výstavbě) jsou pro potřeby provedení předmětné veřejné zakázky nedostatečná.

18. U veřejné zakázky „MS 2009 – Sportovní areál Vesec – V8 – sadové úpravy“ dospěl Úřad k závěru, že v případě této veřejné zakázky nebyla prokázána věcná souvislost s veřejnou zakázkou na vybudování sportovního areálu Vesec. Jednalo se o specifické služby, což se odrazilo i v okruhu možných dodavatelů. Navíc zadání této veřejné zakázky bylo možné až tehdy, kdy znal zadavatel konkrétní podmínky po realizaci stavební zakázek. Z tohoto důvodu Úřad rozhodl o zastavení správního řízení.
19. Úřad se podrobně zabýval odůvodněním uložení pokuty. Prokázal, že lhůta pro zahájení správního řízení o uložení pokuty za protiprávní jednání je dodržena. Odpovědnost zadavatele za správní delikt podle zákona č. 40/2004 Sb. ke dni zahájení správního řízení nezanikla a stejně tak nezanikla odpovědnost zadavatele za správní delikty podle zákona č. 137/2006 Sb. Při odůvodnění výše pokuty přihlédl k četnosti spáchaných správních deliktů, ke skutečnosti, že zadavatel svým postupem znemožnil účast dalších případných dodavatelů a výrazně tak narušil soutěžní prostředí. Zároveň ale zohlednil skutečnost, že MS 2009 bylo významnou událostí, jejíž příprava byla náročná jak z časového, organizačního i finančního hlediska, stejně jako ekonomickou situaci odpovědného subjektu.

III. Námitky rozkladu

20. Dne 14. 6. 2011 byl Úřadu v zákonné lhůtě doručen zadavatelův rozklad proti napadenému rozhodnutí, který směřuje proti výrokové části I., II., III., IV. a VI. Zadavatel namítá, že závěr Úřadu byl založen na nesprávném věcném a následně i právním posouzení předmětných veřejných zakázek, resp. nezohlednění všech okolností, za kterých byly tyto veřejné zakázky zadávány, a to jak každé z těchto okolností zvlášť, tak v jejich vzájemné souvislosti.
21. V rozkladu zadavatel v první řadě v souvislosti s problematikou rozdělení předmětu veřejné zakázky poukazuje na skutečnost, že základem pro závěry, dle nichž se zadavatel dopustil výše uvedených správních deliktů, je názor Úřadu, že dané veřejné zakázky tvoří předmět jedné veřejné zakázky, a že měly být zadávány v příslušném zadávacím řízení jakožto veřejná zakázka jediná. Dle zadavatele klade Úřad hlavní důraz na to, že pojítkem mezi předměty jednotlivých veřejných zakázek bylo konání MS, a proto měl zadavatel všechny tyto předměty spojit a zadat je společně jako jednu veřejnou zakázku. Uvádí, že dle Úřadu tento společný účel (konání MS) opodstatňoval vzájemnou neoddělitelnost plnění jednotlivých veřejných zakázek, aniž by se podrobně zabýval argumenty zadavatele poukazujícími na to, že konání MS je sice jedním, avšak nikoli jediným či výlučným účelem zadání předmětných veřejných zakázek. Na tomto závěru nemůže nic změnit ani argument zadavatele, že byl při realizaci plnění v časové tísní (měla-li být tato díla využita v souvislosti s konáním MS), neboť i tak platí, že konání MS je jen jednou z mnoha příležitostí, při nichž jsou předmětná plnění využita, a k jejichž účelu slouží.
22. V této souvislosti podotýká, že je třeba odlišovat obecnou a trvalou funkci stavby od jejího konkrétního a jednorázového využití. Je proto chybné, když Úřad v napadeném rozhodnutí opírá svůj závěr ohledně "funkčního celku" o jeden konkrétní případ využití staveb realizovaných v rámci předmětných veřejných zakázek, a nikoli na jejich obecné a trvalé funkci.

23. Další pochybení spatřuje zadavatel v tom, že Úřad svá konstatování vedoucí ke stanovení zásadních skutkových i právních závěrů žádným způsobem neprokazoval, nýbrž vycházel pouze ze svých úvah a ničím nepodložených hypotéz, což považuje za nepřijatelné. K jeho jednotlivým argumentům Úřad pouze konstatuje, že je nemůže akceptovat, aniž by jakkoli vysvětlil, co jej k odmítnutí těchto argumentů vedlo, resp. jaký postup by byl dle Úřadu správný. Úřad označil postup zadavatele za nesprávný, přičemž jako správnou variantu postupu uvedl konstrukci jediné "superzakázky". Dle zadavatele se však Úřad nezabýval praktickými otázkami spojenými s takto rozsáhlým zadávacím řízením. Úřad se evidentně nezamýšlel nad tím, zda by realizace jediné "superzakázky" byla prakticky možná, či zda by nevedla k porušení zákonů o veřejných zakázkách, resp. k porušení dalších právních předpisů, např. zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů (dále jen "**zákon o obcích**"), který stanoví základní limity postupu zadavatele z hlediska jeho hospodaření.
24. K nesprávným závěrům obsaženým v napadeném rozhodnutí přispívá dle zadavatele též skutečnost, že při posuzování postupu zadavatele Úřad vychází z rozsahu informací a znalostí dostupných po zadání předmětných veřejných zakázek. Dle zadavatele by měl Úřad vycházet ze stavu informací a znalostí, jež měl v době, kdy jednotlivá zadávací řízení zahajoval, neboť pouze tak lze správně zhodnotit skutkový stav věci. Po celou dobu zadávání předmětných veřejných zakázek neměl dle svého tvrzení přesnou představu o tom, jaká plnění bude třeba realizovat. Tuto představu získával teprve průběžně, neboť z počátku měl k dispozici pouze zastavovací studie, které mu však neumožňovaly vymezit předmět plnění a další podmínky plnění v takovém rozsahu a určitosti, aby uchazeči mohli řádně stanovit své srovnatelné nabídkové ceny, přičemž pro daný sportovní areál nebyl předem schválen ani žádný jednotný stavební program.
25. Praktická neproveditelnost jednoho komplexního zadávacího řízení týkajícího se všech předmětných veřejných zakázek, dle zadavatele, vyplývá zejména z níže uvedených skutečností, které podrobně uvedl již ve svých předchozích vyjádřeních. Třebaže Úřad v napadeném rozhodnutí uvedl, že zadavatel měl veškerá plnění poptávat najednou v rámci jediné "superzakázky", žádným způsobem nenaznačil, jak měl v dané situaci postupovat, aby mohl takovou "superzakázku" fakticky realizovat. Úřad se v napadeném rozhodnutí nevěnuje hlavním problémům, s nimiž by se zadavatel v souvislosti se zadáním takové "superzakázky" nutně musel potýkat, pokud by její zadání vůbec bylo možné. Jedná se zejména o nemožnost vymezení předmětu "superzakázky" v podrobnostech nezbytných pro zpracování nabídky, nemožnost stihnout realizaci takto velkého objemu plnění v daném časovém horizontu, jakož i s potenciálním nezájmem dodavatelů o plnění takto rozsáhlé veřejné zakázky v daném čase s tím, že realizace takové "superzakázky" by měla negativní dopad na hospodářskou soutěž, neboť by vedla k významnému zúžení okruhu dodavatelů majících zájem o realizaci takové veřejné zakázky.
26. Dále uvádí, že z praktického hlediska měly pro jeho postup význam zejména následující skutečnosti. K jím tvrzené **objektivní nemožnosti optimálního načasování získání všech potřebných rozhodnutí či povolení** Úřad v napadeném rozhodnutí pouze konstatoval, že pro posouzení otázky předmětu veřejné zakázky z hlediska zákonů o veřejných zakázkách není

počet vydaných územních rozhodnutí, stavebních povolení a kolaudačních rozhodnutí relevantní. Úřad se nevypořádal s argumenty v této souvislosti uvedenými ve vyjádření zadavatele, kterými se snažil ozřejmit, že v případě realizace "superzakázky" by musel se zahájením zadávacího řízení počkat až do okamžiku vydání všech potřebných rozhodnutí (resp. povolení), čímž by ohrozil realizaci požadovaných plnění v daném časovém horizontu. Zadavateli tak není zřejmé, kdy měl nastat okamžik zahájení zadávacího řízení na "superzakázku". Jinými slovy kdy si měl říci, že rozsah poptávaných plnění je již konečný.

27. Dále poukazuje na to, že pro společné zadání předmětných veřejných zakázek neměl dostatek informací ani dostatečné podklady. K dispozici měl pouze **zastavovací studie**, jež mu neumožnily vymezit předmět plnění a další podmínky plnění v takovém rozsahu a určitosti, aby uchazeči mohli řádně stanovit své nabídkové ceny, přičemž pro daný sportovní areál nebyl předem schválen ani jednotný stavební program. V této souvislosti Úřad nezohlednil, že docházelo k průběžným změnám zastavovacích studií, a to na základě objektivních skutečností, které zadavatel nemohl ovlivnit.
28. Dle svého tvrzení již ve svém vyjádření podrobně vysvětlil též **různorodost poptávaného plnění**. Zdůraznil, že tato různorodost a specifický charakter realizovaných investičních akcí byly akcentovány i při financování veřejných zakázek z podprogramu určeného MŠMT. Pro konkrétně vymezené a jednotlivě registrované akce bylo nezbytné MŠMT předkládat samostatné dokumentace, čímž byl ve značné míře předurčen postup zadavatele. Tyto procedury byl totiž povinen respektovat, aby obdržel přislíbené finanční prostředky. Úřad však tuto skutečnost nebere v potaz, neboť pouze konstatuje, že otázka financování pořizovaného plnění není pro postup ve smyslu zákonů o veřejných zakázkách podstatná.
29. Úřad se v napadeném rozhodnutí nezabýval posouzením **stavebně-technického charakteru lokality**, ačkoli zadavatel ve vyjádření poukázal na to, že se jedná o území se specifickými klimatickými podmínkami, v jejichž důsledku je zde stavební sezóna značně omezená. V dané souvislosti popsal též riziko hrozící v případě opačného postupu.
30. S otázkou **hospodárného vynakládání veřejných prostředků** pak souvisí skutečnost, že zadavatel musí dopředu stanovit předpokládanou hodnotu veřejné zakázky a současně musí respektovat pravidla vyplývající z právních předpisů upravujících fungování veřejných rozpočtů. Uvedená "superzakázka" by byla natolik finančně náročná, že její financování je při akceptování všech okolností limitujících postup zadavatele nereálné. Dle zadavatele se měl Úřad v napadeném rozhodnutí k otázce financování vyjádřit, a to ve vztahu např. k těmto aspektům: *fungování systému dotací, rozpočtové hospodaření zadavatele jako územně samosprávného celku, nutnost alokování finančních prostředků v ročních rozpočtech, postupné uvolňování finančních prostředků ze státního rozpočtu* apod.
31. Dle zadavatele byla otázka **funkční (technické a ekonomické) samostatnosti předmětů jednotlivých veřejných zakázek** podrobně řešena v odborném technickém posudku, z něhož vyplývá, že existuje samostatná stavebně-technologická a ekonomická (tzn. funkční) podstata jednotlivých staveb, která se "nespotřebovala" v souvislosti s konáním MS, nýbrž trvá i po jeho skončení. Jelikož se stavby, jež tvořily předměty jednotlivých veřejných

zakázek, využívají pro různé účely nesouvisející s MS, postrádá argumentace Úřadu týkající se funkční souvislosti veřejných zakázek (dané jejich využitím v rámci konání MS) opodstatněnost. Třebaže se lze ztotožnit s tvrzením, že při budování předmětných staveb byl kladen důraz na jejich dokončení tak, aby mohly být využity již při konání MS, MS nebylo jediným účelem jejich výstavby. V současnosti plní tyto stavby v souladu se záměrem zadavatele nejrůznější funkce, mezi nimiž není žádná vzájemná spojitost, resp. jsou na sobě nezávislé. Dle zadavatele se Úřad v tomto ohledu dostatečně nevypořádal s argumentací uvedenou v jeho vyjádření a v jím předloženém odborném technickém posudku. Úřad pochybil, když nevezal v potaz skutečné funkční určení staveb a celou řadu případů a způsobů jejich dalšího využití po skončení MS.

32. Ve vztahu k argumentu **uzavření smluv s rozvazovacími podmínkami** zadavatel zpochybňuje konstatování Úřadu, že nejistotu ohledně dostatečného finančního krytí pro realizaci jednotlivých veřejných zakázek měl řešit vhodnou úpravou smluvních (resp. platebních) podmínek, úpravou rozvazovacích podmínek ze strany zadavatele apod. Dle zadavatele tento postup nebyl a není realizovatelný, resp. by pro něj byl spojen s celou řadou negativních důsledků, včetně rizika porušení platných právních předpisů. V této souvislosti konstatuje, že takový postup by byl v rozporu se zásadou hospodárnosti, poněvadž dle ustanovení § 38 odst. 1 zákona o obcích *"Majetek obce musí být využíván účelně a hospodárně v souladu s jejími zájmy a úkoly vyplývajícími ze zákonem vymezené působnosti"*. Ve smyslu tohoto ustanovení je tedy nepřipustné, aby zadavatel realizoval zadávací řízení (kdy již samotná administrace zadávacího řízení je pro něj spojena se značnými finančními náklady) s tím, že k vlastnímu plnění veřejné zakázky vůbec nemusí dojít.
33. Dále vyjadřuje nesouhlas s výkladem **"časové souvislosti"** uskutečněným Úřadem v napadeném rozhodnutí, dle něhož postačuje, pokud na sebe zadávaná plnění bezprostředně navazují. Dle zadavatele nelze závěr Úřadu týkající se návaznosti předmětných veřejných zakázek považovat za dostatečně podložený, neboť první veřejné zakázky byly realizovány již v první polovině roku 2006, zatímco poslední až v roce 2008. Nadto by dle něj měla být v rámci tohoto aspektu posuzována souvislost každé veřejné zakázky se všemi ostatními veřejnými zakázkami, a nikoli vytvářena jakási "časová osa" veřejných zakázek. Dle zadavatele sám Úřad implicitně připouští vzájemnou časovou nesouvislost jednotlivých veřejných zakázek, a to minimálně těch, které byly zadány za účinnosti zákona č. 40/2004 a za účinnosti zákona č. 137/2006.
34. **K výroku III. napadeného rozhodnutí** zadavatel uvádí, že nesouhlasí s tím, že se dopustil správního deliktu tím, že nevyloučil účastníka – společnost oaza - net spol. s r. o., IČ 47282711, se sídlem Dr. Milady Horákové 81/117, 460 06 Liberec 6 (dále jen **„vybraný uchazeč oaza - net“**). Dle názoru zadavatele vybraný uchazeč oaza - net doložil veškeré doklady prokazující splnění profesních kvalifikačních předpokladů. Předmětem veřejné zakázky byla elektroinstalace nízkonapěťových rozvodů. K provedení elektroinstalace nízkonapěťových rozvodů se tedy nevyžaduje, aby vybraný uchazeč disponoval živnostenskými oprávněními pro živnost volnou „Příprava a vypracování technických návrhů“ ani pro živnost vázanou „Projektová činnost ve výstavbě“ a ani pro živnost vázanou, s předmětem podnikání „Výkon zeměměřičských činností“. Ani jedna z činností nebyla

předmětem posuzované veřejné zakázky. Dokumenty, které zadavatel požadovat po vybraném uchazeči oaza – net, byly pouze technické výkresy či dokumentace, která měla pouze evidenční význam a nebyla schvalovaným podkladem pro realizaci předmětu veřejné zakázky. V případě zadavatelem požadované „geometrického zaměření dokončení stavby“ plnil jen funkci finálního popisu realizovaných prací pro účely předání realizovaného díla a nebyl tedy určen k tomu, aby byl jakýmkoliv oficiálním dokumentem či podkladem pro nějaké správní řízení či úřední účely.

35. Dále zpochybňuje zadavatel **zákonnost napadeného rozhodnutí**, neboť zpochybňuje způsob, jakým Úřad určil základ pro uložení pokuty, resp. cenu veřejné zakázky, z jejíž výše se pokuta vypočítává. Dle něj spočívá pochybení Úřadu v tom, že při stanovení základu pro výpočet pokuty vycházel z ceny veřejné zakázky zahrnující DPH s tím, že pro výpočet pokuty je rozhodná cena bez DPH. Zákon č. 137/2006 (stejně jako zákon č. 40/2004) totiž v převážné části operuje s částkami vyjadřujícími peněžní hodnotu bez DPH, přičemž je založen na relevanci výpočtů těchto částek bez DPH. Není tedy jakýkoli důvod se při výpočtu pokuty od tohoto zákonného standardu odchýlovat.
36. Zadavatel uvádí, že se nedopustil správních deliktů uvedených v napadeném rozhodnutí. Z toho důvodu nejsou dány ani předpoklady stanovené v ust. § 79 odst. 5 správního řádu rozhodné pro uložení povinnosti uhradit náklady řízení. Výroková část VI. napadeného rozhodnutí tedy nemá oporu v zákoně.
37. Následně zadavatel poukazuje na výši uložené sankce, kterou považuje s ohledem na veškeré okolnosti případu za nepřiměřeně vysokou. Doplnil, že Úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí nesprávně přihlédl k jeho ekonomické situaci s tím, že pouhé odkázání na příjmovou stránku jeho rozpočtu a ignorování jeho výdajové stránky (mandatorní výdaje, vázanost finančních prostředků do rozpočtových kapitol apod.) je zcela nedostatečné a rovněž zavádějící. Největší část výdajových položek rozpočtu představují zákonem stanovené agendy (zejména provoz zákonem určených organizací), přičemž ze svého rozpočtu financuje řadu projektů uspokojujících veřejné potřeby (sociální, kulturní, sportovní apod.). V této souvislosti podotýká, že Úřad postupuje proti smyslu nálezu ÚS, na nějž v napadeném rozhodnutí odkazuje, a dle něhož nelze připustit uložení takové pokuty (byť i v minimální výši), která by pro delikventa měla likvidační účinek, případně by vedla ke ztrátě jakéhokoli smyslu jeho podnikatelské činnosti po značné časové období. Dle zadavatele lze závěry uvedené v nálezu ÚS vztáhnout rovněž na činnost zadavatele jakožto územně samosprávného celku, který plní významné úkoly ve veřejném zájmu, vykonává jiné obecně prospěšné činnosti, jakož i velké množství agend na něj přenesených státem. V tomto kontextu pak poukazuje na obdobné rozhodnutí předsedy Úřadu sp. zn. ÚOHS-R47/2009 ze dne 1. února 2010, v němž pro posouzení přiměřenosti výše pokuty nebyla základem příjmová stránka rozpočtu, nýbrž výdaje příslušné rozpočtové kapitoly.
38. Dále uvádí, že uloženou pokutu nelze posuzovat odděleně od pokut uložených Úřadem zadavateli v dalších správních řízeních (tedy správních řízeních pod sp. zn. S290,307/2009/VZ, S291/2009/VZ, S296,297/2009/VZ, S300/2009/VZ a S284,258/2009/VZ), neboť sankce uložené v těchto souvisejících správních řízeních je třeba z hlediska

přiměřenosti jejich výše posuzovat v součtu, a nikoli odděleně. Dle něj by uhrazení všech pokut významně ohrozilo jeho rozpočet. Muselo by v něm totiž dojít k přesunu finančních prostředků, což by ve svém důsledku vyvolalo nutnost provedení řady úsporných opatření, resp. zastavení realizace řady veřejně prospěšných projektů či akcí.

39. Poté zadavatel vyjadřuje nesouhlas s tím, že Úřad jako přitěžující okolnost zohlednil počet veřejných zakázek, v rámci nichž mělo dojít k nepovolenému dělení jejich předmětu, a tedy k údajnému spáchání správního deliktu. Jako přitěžující okolnost pak Úřad nemůže vzít v úvahu skutečnost, že v důsledku postupu zadavatele došlo k výraznému narušení soutěžního prostředí, resp. skutečnost, že při jiném postupu mohl obdržet i nabídky jiných dodavatelů, kteří by mohli předložit ekonomicky výhodnější nabídky než vybraní uchazeči. Zadavatel má za to, že postup preferovaný Úřadem by vedl k mnohem většímu omezení okruhu dodavatelů způsobilých k plnění veřejné zakázky (resp. ochotných ucházet se o její plnění) a současně by vedl ke zbytečnému navyšování nabídkových cen. V daném kontextu zdůrazňuje, že Úřad zcela opomenul polehčující okolnost spočívající ve skutečnosti, že zadavatel byl v souvislosti se zadáním předmětných veřejných zakázek povinen dodržovat také další právní předpisy, zejména zákon o obcích a z něj vyplývající pravidla týkající se hospodárného nakládání s finančními prostředky obce.
40. Dle zadavatele je v daném případě zásadně omezena preventivní i represivní funkce uložené pokuty, jelikož rozhodnutí o spáchání správního deliktu a uložení sankce bylo vydáno až po cca 1,5 roce od zahájení předmětného správního řízení, resp. po mnoha letech (cca 4 - 5 let) poté, co došlo k jednání dle Úřadu zakládajícímu skutkovou podstatu příslušného správního deliktu. Doplňuje, že sankce byla uložena za situace, kdy na straně zadavatele došlo k podstatné obměně politické reprezentace, resp. ke změnám ve složení výkonného aparátu zabývajících se zadáváním veřejných zakázek. Tyto skutečnosti měly být při rozhodování o výši sankce zohledněny.

Závěr rozkladu

41. Na základě shora uvedených skutečností zadavatel navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí, resp. jeho výrokové části I., II., III., IV. a VI., zrušil a správní řízení zastavil, popřípadě aby změnil výrokovou část VI. napadeného rozhodnutí tak, že se pokuta podstatně snižuje.

IV. Řízení o rozkladu

42. Úřad neshledal důvody pro zrušení nebo změnu svého rozhodnutí v rámci autoremedury a v souladu s § 88 odst. 1 správního řádu věc postoupil odvolacímu správnímu orgánu.

Stanovisko předsedy Úřadu

43. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí ustavenou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného

rozhodnutí s právními předpisy a jeho správnost v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru.

44. Úřad tím, že svým rozhodnutím č. j. ÚOHS-S209,307/2009/VZ-588/2010/520/JHI ze dne 27. 5. 2011, rozhodl tak, že se zadavatel dopustil správního deliktu uvedeného ve výroku č. I., II., III. napadeného rozhodnutí, rozhodl správně a v souladu se zákonem. Taktéž s výší pokuty, povinností uhradit náklady řízení a odůvodněním napadeného rozhodnutí jsem se plně ztotožnil. V následující části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech uvedeny důvody, proč jsem nepřistoupil ke zrušení nebo změně napadeného rozhodnutí.

V. K námitkám rozkladu

45. Zadavatel v rozkladu uvádí, že závěr Úřadu, uvedený v napadeném rozhodnutí je založen na nesprávném věcném a následně i právním posouzení předmětných veřejných zakázek, resp. nezohlednění všech okolností, za kterých byly tyto veřejné zakázky zadávány. Dle názoru zadavatele se Úřad s některými věcnými argumenty zadavatele a některými důkazy navrženými zadavatelem vůbec nevypořádal anebo se s nimi vypořádal jen zcela nedostatečně, a proto je dle jeho názoru rozhodnutí nepřezkoumatelné. S touto námitkou se nemohu ztotožnit, neboť mám za to, že Úřad se v odůvodnění důkladně a zevrubně zabýval veškerými rozhodnými skutečnostmi, které pak zhodnotil ve vzájemné souvislosti a danou věc podřadil pod příslušná ustanovení zákona. V této části námitek nelze zadavateli přisvědčit již z toho důvodu, že bez bližší specifikace není zřejmé, které konkrétní části odůvodnění rozhodnutí považuje zadavatel za nepřezkoumatelné, nesprávné, subjektivní či nezákonné.
46. Co se týká právní kvalifikace deliktu, Úřad v napadeném rozhodnutí správně dovozuje, že rozdělením předmětu veřejných zakázek došlo ke snížení ceny jednotlivých dílčích částí pod finanční limit stanovený v § 14 zákona č. 40/2004 Sb., respektive § 12 zákona č. 137/2006 Sb., v důsledku čehož zadavatel nedodržel postup stanovený v § 25 odst. 1 zákona č. 40/2004 Sb., resp. § 21 zákona č. 137/2006 Sb. a neprovedl příslušné zadávací řízení, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejhodnější nabídky.
47. Z předpokládaných cen² zadávaných zakázek jednoznačně vyplývá, že v návaznosti na argumentaci uvedenou níže zadavatel nedodržel postup stanovený v § 18 odst. 3 zákona č. 40/2004 Sb., resp. v § 13 odst. 3 zákona č. 137/2006 Sb., když rozdělil předmět veřejné zakázky na vybudování sportovního areálu Vesec, čímž došlo ke snížení předpokládané hodnoty pod finanční limity stanovené v zákoně, neboť ze součtu předpokládaných cen jednotlivých zakázek vyplývá, že pokud by zadavatel postupoval v souladu se zákonem, byl by povinen zakázku zadat jako nadlimitní veřejnou zakázku.

² Zákon č. 40/2004 Sb. používá pojem *cena veřejné zakázky*, zatímco zákon č. 137/2006 Sb. hovoří o *hodnotě veřejné zakázky*. Ačkoliv jde o různé pojmy, obsahově jsou však totožné.

• předpokládaná hodnota zakázky V 2 činila	53.902.154 Kč
• předpokládaná hodnota zakázky V.3.1 činila	19.500.000 Kč
• předpokládaná hodnota zakázky V.3.2 činila	19.500.000 Kč
• předpokládaná hodnota zakázky V.3.3 činila	15.000.000 Kč
• předpokládaná hodnota zakázky V.3.4 činila	12.000.000 Kč
• předpokládaná hodnota zakázky V.4.1 činila	12.000.000 Kč
• předpokládaná hodnota zakázky V.4.2 činila	19.000.000 Kč
• předpokládaná hodnota zakázky V.4.3 činila	19.000.000 Kč
• předpokládaná hodnota zakázky V.5.1 činila	16.000.000 Kč
• předpokládaná hodnota zakázky V.5.2 činila	9.000.000 Kč
• předpokládaná hodnota zakázky V.7 činila	21.241.016 Kč
• předpokládaná hodnota zakázky V.11 činila	10.500.000 Kč
 Celkem	<hr/> 2.226.643.170 Kč

48. V námitce **rozdělení předmětu jedné veřejné zakázky** zadavatel uvádí, že Úřad vůbec nepřipouští, že po skončení MS 2009 jsou tato díla i nadále užívána k různým účelům a plní svou samostatnou funkci, a je tedy třeba odlišit obecnou a trvalou funkci stavby. Z předložené dokumentace a z vyjádření zadavatele jednoznačně vyplývá, že primárním účelem provedené výstavby sportovního areálu Vesec bylo zajištění MS 2009. Všechny předmětné veřejné zakázky musely být dokončeny před konáním MS 2009, resp. již před konáním PROBE 2008 (zkušební závody před MS 2009). Jedna veřejná zakázka navazovala na druhou a je otázkou, zda by je zadavatel vyhlásil i bez jejich společného záměru – tedy konání MS 2009, či zda by je v případě, že by některou z nich v případě, že by je nestihl zadat či dokončit před stanoveným termínem, následně zadal s ohledem na dlouhodobé investiční priority zadavatele. V tomto případě bylo spíše nemyslitelné, že by některá zakázka nebyla dokončena, neboť bez těchto jednotlivých zakázek, by nemohl řádně fungovat Sportovní areál Vesec jako celek. Z pohledu zákona o veřejných zakázkách není důležité, jak je nadále využíván předmět veřejné zakázky, zda změnil svůj účel či majitele. Podstatné je, zda je v daném případě splněna věcná, místní a časová souvislost jednotlivých plnění, a tím je dána povinnost zadavatele posuzovat jednotlivá plnění jako jednu veřejnou zakázku a s ohledem na to je zadat odpovídajícím způsobem.
49. Nemohu rovněž přisvědčit námitce zadavatele, že zadáním jedné veřejné zakázky by došlo k porušení ustanovení zákona o obcích či zákona č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o finanční kontrole**“). Zadavatel tuto námitku blíže nespécifikoval, neuvedl konkrétní ustanovení zmiňovaných zákonů, které mohly být zadáním jedné zakázky porušeny. Rovněž neuvedl, jak a v čem by bylo zadání jedné zakázky v rozporu se zákonem o obcích případně zákona o finanční kontrole. Z uvedeného důvodu jsem musel rovněž tuto nekonkrétní námitku zamítnout, neboť mám za to, že zadavatel měl své tvrzení doložit argumentací, které by bylo možné přisvědčit popřípadě ji v souladu se zákonem rozporovat.

50. Zadavatel blíže nespécifikoval, které informace a znalosti neměl v době zadávání veřejných zakázek k dispozici. Z hlediska zákona je nutno upozornit, že je to právě zadavatel, který po celou dobu zadávacího řízení má mít informace, jaký předmět plnění požaduje a nelze tuto odpovědnost snížit námitkou mimořádnosti veřejné zakázky či dalšími pokyny a dodatečnými informacemi dotčených orgánů či organizátorů sportovní akce. Veškeré potřebné informace měl zadavatel povinnost si opatřit v dostatečném předstihu před zadáním veřejné zakázky. Nad uvedené doplňuji, že z podání zadavatele není zřejmé, jaké nové informace zadavatel obdržel, zda je měl k dispozici již před zadáním jeho první výzvy či až v mezidobí jednotlivých výzev k podání nabídek. Mám za to, že zadavatel měl v rozkladu uvést i tyto skutečnosti, pokud je neuvedl, nelze uvedenou námitku brát, než jako nepodložené tvrzení zadavatele.
51. Navrhovatel jako další námitku uvádí, že Úřad v napadeném rozhodnutí pouze konstatoval, že pro posouzení otázky předmětu veřejné zakázky z hlediska zákonů o veřejných zakázkách **není počet vydaných územních rozhodnutí, stavebních povolení a kolaudačních rozhodnutí relevantní**, přičemž se nevypořádal s jeho argumenty, kterými se snažil ozřejmit, že v případě realizace "superzakázky" by musel se zahájením zadávacího řízení počkat až do okamžiku vydání všech potřebných rozhodnutí (resp. povolení), čímž by ohrozil realizaci požadovaných plnění v daném časovém horizontu. Zadavatel používá termín „superzakázka“ a předestírá, že Úřad svým rozhodnutím konstatoval, že zadavatel měl všechny zakázky vydefinovat na počátku zadávání a těchto podmínek se pak striktně držet. Tento výklad je však nesprávný.
52. Zákon počítá se situací, kterou řešil zadavatel, tedy když je zadávána jedna velká a časově i finančně náročná veřejná zakázka. Pro tento případ umožňuje zadat veřejnou zakázku po částech, přičemž tuto skutečnost zadavatel uvede v oznámení či výzvě o zahájení zadávacího řízení a vymezí předmět jednotlivých částí veřejné zakázky a další požadavky související s rozdělením veřejné zakázky na části, přičemž jednotlivé části mohou plnit různí dodavatelé (ustanovení § 24 zákona č. 40/2004 Sb., respektive ustanovení § 98 zákona č. 137/2006 Sb.). Cílem zákona o veřejných zakázkách je zajištění hospodářské soutěže a konkurenčního prostředí mezi dodavateli, které pak má v závěru vést k co nejvýhodnějšímu pořízení předmětu veřejné zakázky zadavatelem, a tím i hospodárnému využití veřejných prostředků. K dosažení tohoto cíle zákon zakazuje obcházení povinnosti používání „přísnějších“ způsobů zadávacího řízení tím, že zadavatel rozdělí jednu veřejnou zakázku na více malých – podlimitních zakázek, či dokonce zakázek malého rozsahu za účelem jejich postupného zadávání méně formálními postupy či za účelem vyhnutí se zcela postupu podle zákona. Zadavatel tedy nemusel se zahájením zadávacího řízení počkat do okamžiku vydání všech potřebných rozhodnutí (resp. povolení). Takovým postupem by neohrozil realizaci požadovaných plnění v daném časovém horizontu, jak tvrdí v rámci předmětné námítky. Pro oznámení o zahájení zadávacího řízení nemusí zadavatel nutně mít vydaná všechna potřebná rozhodnutí/povolení, neboť jednotlivé části této veřejné zakázky zadá až v okamžiku, kdy je bude mít k dispozici, kdy bude schopen je dostatečně vydefinovat a bude mít k dispozici potřebné finanční prostředky. Podstatné je, aby takovou zakázku zadal způsobem, který požaduje zákon pro zakázku, jejíž předpokládaná hodnota odpovídá součtu všech částí zakázek, které zadavatel plánuje v jejím rámci zadat.

53. Stejná argumentace pak platí k námitce zadavatele, že pro společné zadání předmětných veřejných zakázek neměl dostatek informací s tím, že k dispozici měl pouze **zastavovací studie**, které se na základě objektivních skutečností průběžně měnily.
54. Ani námitka, že pro konkrétní akce bylo nezbytné MŠMT předkládat samostatné dokumentace, čímž byl ve značné míře předurčen postup zadavatele s tím, že tyto procedury musel respektovat, aby obdržel příslibené finanční prostředky, v důsledku čehož akcentuje různorodost plnění a specifický charakter realizovaných investičních akcí neopodstatňuje postu zadavatele. Otázka financování pořizovaného plnění není pro postup ve smyslu zákonů o veřejných zakázkách podstatná. Povinnosti zadat veřejnou zakázku v odpovídajícím zadávacím řízení postupem dle zákona se zadavatel nemůže zprostit odkazem na způsob financování. Jak bylo uvedeno v bodě 84 odůvodnění napadeného rozhodnutí, otázka financování výstavby sportovního areálu ze státního rozpočtu se začala řešit již v roce 2005, tedy 4 roky před konáním MS, přičemž vytvoření a spuštění programu určeného MŠMT pro financování akcí souvisejících s MS proběhlo v průběhu roku 2006, tj. 3 roky před konáním MS.
55. Ani namítaná specifičnost klimatických podmínek v dané lokalitě, která znamená omezenou stavební sezónu (**stavebně-technický charakter lokality**), není důvodem pro postup zvolený zadavatelem. Zadavatel znal potřeby budovaného areálu alespoň v zásadních rysech dostatečně dopředu a mohl tedy přizpůsobit plánování realizace jednotlivých částí zakázky. Nijak by se nelišilo od plánování, které musel provádět v případě napadeného postupu zadávání jednotlivých veřejných zakázek.
56. K námitce zadavatele, že by realizace společného poptání všech plnění nebyla objektivně možná z důvodu **nehospodárnosti** a enormního rizika závažného porušení zákonů o veřejných zakázkách, je třeba uvést, že došlo k nesprávné interpretaci napadeného rozhodnutí ze strany zadavatele. I zde zadavatele používá termín „superzakázka“ a v tomto odkazují na již výše uvedené argumenty. Dále pak uvádím, že Úřad v odstavci 84. napadeného rozhodnutí odmítl tvrzení zadavatel, že by měl zahájit zadávání veřejné zakázky pouze v případě, kdy má v rozpočtu k dispozici dostatečný objem finančních prostředků na realizaci veřejné zakázky. Naopak konstatoval, že tato povinnost není podle zákona o veřejných zakázkách podstatná. Odkázal pak na ustanovení § 24 zákona č. 40/2004 Sb., resp. § 98 zákona č. 137/2006 Sb., dle kterých je možné rozdělit veřejnou zakázku na části, které by zohledňovaly specifika jednotlivých plnění. Tento odkaz zadavatel ve svém rozkladu zcela opominul a nijak se k němu nevyjádřil.
57. Jak již bylo řečeno v napadeném rozhodnutí, i výše v tomto rozhodnutí, zákon o veřejných zakázkách nepožaduje, aby zadavatel měl při zadání veřejné zakázky připraveny veškeré finanční prostředky, ani tento problém neřeší. V případě, že by zadavatel postupoval v souladu s § 24 zákona č. 40/2004 Sb., resp. § 98 zákona č. 137/2006 Sb., stanovil celkovou předpokládanou hodnotu veřejné zakázky, použil příslušné zadávací řízení a pak zadával jednotlivé části veřejné zakázky podle toho, kdy měl k dispozici potřebné finanční prostředky, nebylo by zadávání předmětné veřejné zakázky tak, aby toto bylo v souladu se zákonem, nemožné, jak tvrdí zadavatel.

58. **Stavebně technologický charakter a funkce staveb.** Ve věci námitky funkční (technické a ekonomické) samostatnosti předmětů jednotlivých veřejných zakázek odkazuje zadavatel na odborný posudek Věry Tesárkové, autorizovaného technika ve výstavbě č. 09122009-2 ze dne 9. 12. 2009 (dále jen „**odborný posudek**“). Zadavatel uvádí, že Úřad se zcela evidentně dostatečně nezabýval a nevypořádal s důkazem provedeným na základě odborného posudku. Úřad se s odborným posudkem vypořádal v napadeném rozhodnutí v bodě 77. a 78. Z odborného posudku vyplývá, že všechny stavební objekty jsou navzájem nezávislé a je možné kterýkoliv stavební objekt realizovat i v případě nerealizování ostatních. V rozkladu pak zadavatel poukazuje na skutečnost, že jednotlivé stavby plní nadále své samostatné funkce bez ohledu na skončené MS 2009, což je podle něj podstatně pro posouzení funkční samostatnosti staveb. V této věci nerozporuji skutečnost, že si lze představit, že by zadavatel vybudoval tyto stavby bez ohledu na stavby ostatní, v tomto případě tomu tak však nebylo. Jak již bylo uvedeno v napadeném rozhodnutí, všechny stavby byly zbudovány za účelem pořádání MS 2009, což dokazuje zadávací dokumentace, doba, kdy byly zadány jednotlivé veřejné zakázky i vyjádření zadavatele. Zadavatel neprokázal žádným způsobem, že by měl v plánu postavit kteroukoliv z uvedených staveb i v případě, že by nebyla zapotřebí pro MS 2009. Otázka dalšího využití není otázkou, kterou by řešil zákon o zadávání veřejných zakázek a lze ji brát v potaz pouze jako posouzení zadavatele jako „dobrého hospodáře“, neboť pokud by předmětné stavby zůstaly po MS 2009 nevyužity, byla by ekonomická efektivita vynaložených prostředků na pováženu. Z pohledu zákona o veřejných zakázkách je však podstatná skutečnost, že všechny stavby, posuzované v napadeném rozhodnutí, měly společný záměr – měly umožnit zdárný průběh MS 2009. Ačkoliv se tak bezpochyby jedná o „samostatné“ stavební objekty (z pohledu stavebnictví či stavebního zákona) nelze touto skutečností, ani jejich dalším využitím odůvodnit obcházení zákona o veřejných zakázkách.
59. Například u veřejné zakázky „V.2 Přístupová komunikace (META – hřbitov)“ došlo k vybudování zcela nového, samostatně technicky obslužného objektu – veřejné přístupové komunikace, jež spojuje areál Vesec s městem Liberec (uvedeno v odborném posudku). Jelikož byl areál Vesec postaven „na zelené louce“, lze si jen těžko představit, že by tato přístupová komunikace, i když je využívána i nadále a zajišťuje obslužnost dalších lokalit, byla realizována ve stejné trase i v případě nerealizace MS 2009. U další stavby „V.3.1. – komunikace a zpevněné plochy“, která spočívá ve vytvoření technicky samostatného okruhu tratí pro tratě pro běžecké lyžování či IN-LINE bruslení, lokalizovaného v centrální oblasti areálu je zřejmé, že je možné využít tuto stavbu i nadále pro volnočasové aktivity i po skončení MS 2009, avšak zadavatel nijak neprokázal, že by tuto stavbu zamýšlel vybudovat bez ohledu na pořádání MS 2009 a bez ohledu na potřebu této stavby právě při pořádání MS 2009. Ve shrnutí tedy uvádím, že ani Úřad nerozporoval skutečnost, že jednotlivé stavby mohou plnit svou stavebně - technickou funkci bez provázanosti s ostatními stavbami, ale v případě šetřených veřejných zakázek byly všechny vybudovány pro jeden společný účel – pořádání MS 2009 a zadavatel nijak neprokázal, že by byly vybudovány ve stejných parametrech, stejných lokacích a stejném rozsahu i bez jejich společného účelu. Jejich další využití je pak z pohledu zákona o veřejných zakázkách zcela irrelevantní. A ačkoliv jsou jednotlivé stavby různorodého charakteru (tratě pro běžecké lyžování či IN-LINE bruslení

a provedení elektroinstalace NN), všechny spolu věcně souvisí. Je možné, že by k vybudování některých z nich časem zadavatel dospěl z jiných důvodů, než pořádání MS 2009, avšak nikoliv k vybudování všech a ve stejném rozsahu, jako je tomu u posuzovaných veřejných zakázek.

60. Zadavatel dále namítá nevhodnost uzavření smluv **s rozvazovacími podmínkami**, jelikož nejistota plnění z takové smlouvy by snižovala počet uchazečů, ochotných se o takovou veřejnou zakázku ucházet a zároveň by zvyšovala cenu veřejné zakázky, neboť by do ní dodavatelé promítli míru rizika s tím spojenou. K tomuto je třeba upozornit na skutečnost, že možnost využít rozvazovací podmínky byla jedním, nikoliv však jediným návrhem, jak řešit namítanou problematickou stránku financování projektu, který byl v napadeném rozhodnutí uveden. V zadavatelem uváděném odstavci 84 je také uvedena možnost vhodné úpravy smluvních (platebních) podmínek, ale zejména možnost využití institutu rozdělení předmětu veřejné zakázky, jak již bylo uvedeno výše v tomto rozhodnutí. Obdobně judikoval i Nejvyšší správní soud ve svém rozhodnutí č. j. 2 Afs 198/2006 – 74 ze dne 27. 6. 2007 cit.: „... v daném případě bylo možné z finančních důvodů (nejistota, budou-li přiděleny dotace, neznalost přesného počtu vážných zájemců) zadat zakázky předem formou obchodní veřejné soutěže, přičemž zadavatel mohl využít možnosti dílčího plnění veřejné zakázky s tím, že by si problematiku spojenou se získáváním finančních prostředků „ošetřil“ stanovením vhodných podmínek ve smlouvě s vítězným uchazečem. Lze tak konstatovat, že v posuzovaném případě byl stěžovatel oprávněn uzavřít více smluv o dílo, ovšem jednotlivé smlouvy (při plnění stejného nebo srovnatelného druhu) měly být uzavřeny na základě postupu odpovídajícího celkovému peněžitému závazku zadavatele...“ Toto rozhodnutí se vztahuje k zákonu č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, jde však o prejudikaturu, ze které vychází NSS i v rozhodnutích pozdějších, vztahujících se k platnému zákonu o veřejných zakázkách – např. sp. zn. 2 Afs 55/2010.
61. Zadavatel v rozkladu dále namítá, že závěr Úřadu o návaznosti přezkoumávaných veřejných zakázek nelze považovat za dostatečně podložený. S tímto tvrzením se nemohu ztotožnit, neboť otázku **časové souvislosti** Úřad dostatečně odůvodnil v odstavcích 81. a 82. napadeného rozhodnutí. Počátkem rozhodného období je moment přidělení MS 2009. Od této doby zadavatel věděl, že bude třeba vybudovat sportovní areál Vesec. V rozkladu zadavatel uvádí, že závěr Úřadu o návaznosti přezkoumávaných veřejných zakázek nelze považovat za dostatečně podložený, neboť první veřejné zakázky byly zadávány (realizovány) již v první polovině roku 2006, zatímco poslední až v roce 2008. Z tabulky níže však vyplývá, že předmětné zakázky byly zadávány v období kratším, než jeden rok.³

Sportovní areál Vesec V.2	27. 6. 2006
Sportovní areál Vesec V.7	27. 6. 2006
Sportovní areál Vesec V.3.1	4. 9. 2006
Sportovní areál Vesec V.3.2	5. 9. 2006
Sportovní areál Vesec V.3.3	5. 9. 2006

³ Data uvedená v tabulce se vztahují k datu odeslání výzvy o zahájení zadávacího řízení nebo oznámení o zahájení zadávacího řízení k uveřejnění.

Sportovní areál Vesec V.3.4.	6. 9. 2006
Sportovní areál Vesec V.4.1	7. 9. 2006
Sportovní areál Vesec V.5.1	7. 9. 2006
Sportovní areál Vesec V.5.2	18. 9. 2006
Sportovní areál Vesec V.4.2	6. 10. 2006
Sportovní areál Vesec V.4.3	10. 4. 2007
Sportovní areál Vesec V.11	10. 4. 2007

62. Doba realizace veřejných zakázek je z pohledu zákona irelevantní. Jak již bylo uvedeno v napadeném rozhodnutí, všechny zakázky byly zadány v souvislosti s pořádáním MS 2009 a jejich zadávání je spojuje jak věcně, tak i časově. Skutečnost, že byly zadávány po dobu účinnosti dvou zákonů o veřejných zakázkách nic nemění na skutečnosti, že časově jednotlivé zakázky spolu souvisí. Zákon č. 137/2006 nabyt účinnosti 1. 7. 2006, tedy jen tři dny po zveřejnění zadání zakázek V.2 a V.7 na centrální adrese, což neznámá, že by zakázky zadané podle zákona č. 40/2004 Sb. časově nesouvisely se zakázkami zadanými podle zákona č. 137/2006 Sb., a skutečnost, že Úřad konstatoval porušení citovaných zákonů samostatně ve dvou výrocích neznámá, že by na tyto skutky pohlížel jako na časově oddělené. Zadavatel věděl, že bude muset objekty, které byly předmětem veřejných zakázek vybudovat, aby byl schopen dostát svým závazkům vyplývajícím z pořadatelství MS 2009. Mohl tedy reálně předpokládat (a z tabulky také vyplývá, že některé zakázky byly zadávány v časovém rozestupu dní), že bude muset tyto zakázky zadat. Také z číslování jednotlivých částí je patrné, že s jejich realizací zadavatel počítal, avšak k zadání došlo často později, než jaké bylo původně plánované pořadí zakázek.

K výroku III. – nevyloučení uchazeče z důvodu neprokázání splnění kvalifikace

63. Zadavatele nesouhlasí s tím, že se při zadávání veřejné zakázky MS 2009 – Sportovní areál Vesec – V.5.1 – elektroinstalace – NN rozvody (dále jen „V.5.1“) dopustil správního deliktu, když nevyloučil účastníka řízení č. 4 – společnost oaza-net spol. s r. o. ze zadávacího řízení. Předmětem veřejné zakázky byla elektroinstalace nízkonapěťových rozvodů, k jejichž provedení se dle námítky zadavatele nevyžaduje, aby uchazeč disponoval živnostenským oprávněním pro živnost volnou „Příprava a vypracování technických návrhů“, pro živnost vázanou „Projektová činnost ve výstavbě“ a ani pro živnost vázanou „Výkon zeměměřičských činností“. Zadavatel v zadávací dokumentaci uvedl, že součástí stavby bude:

- realizační projektová dokumentace
- projektová dokumentace skutečně provedeného stavu
- geometrické zaměření dokončené stavby

zadavatel však v rozkladu uvádí, že předmětné dokumenty neměly být závazným podkladem pro realizaci předmětu veřejné zakázky, šlo pouze o technické výkresy či dokumentaci, která měla evidenční význam. Šlo o formální a pomocné označení uvedené zadavatelem v dokumentaci.

64. K uvedeným námítkám zadavatele si Úřad vyžádal stanovisko Ministerstva průmyslu a obchodu. Ve stanovisku datovaném 31. 10. 2011 (dále jen „stanovisko MPO“) Ministerstvo průmyslu a obchodu uvádí, že je toho názoru, že projektování elektrických rozvodů lze

vykonávat v rámci živnosti volné, s předmětem podnikání „Výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona“, obor činnosti č. 63 „Projektování elektrických zařízení“. Současně uvedlo, že má-li podnikatelský subjekt v živnostenském rejstříku zapsán jakýkoli obor činnosti, případně obory činností, živnosti volné uvedené v příloze č. 4 k živnostenskému zákonu, je oprávněn v rámci předmětu podnikání živnosti volné vykonávat všech 80 oborů činnosti podle přílohy č. 4 živnostenského zákona, tedy i obor činnosti č. 63 „Projektování elektrických zařízení“.

65. Do dotazované živnosti „Výkon zeměměřičských činností“ spadají činnosti při budování, obnově a údržbě bodových polí, podrobné měření hranic územněsprávních celků a nemovitostí a dalších předmětů obsahu kartografických děl, vyhotovování geometrických plánů a vytyčování hranic pozemků, vyměřování státních hranic, tvorba, obnova a vydávání kartografických děl, standardizace geografického názvosloví, určení prostorových vztahů metodami inženýrské geodézie a dálkového průzkumu Země, vedení dat v informačních systémech zeměměřičství, včetně dokumentace a archivace výsledků zeměměřičských činností. Vzhledem k tomu, že rozvody elektrického zařízení nejsou, dle názoru MPO, stavbou ve smyslu § 2 odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb. o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákona), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**stavební zákon**“), není zřejmé, co by mělo být objektem „geometrického zaměření“.
66. Usnesením ÚOHS-R131/2011/VZ-5710/2012/VZ/310/IPs ze dne 22. 3. 2012 jsem stanovil zadavateli a vybraným uchazečům lhůtu do 6. 4. 2012 k vyjádření se k výše uvedenému stanovisku. Ve stanovené lhůtě se vyjádřil zadavatel přípisem ze dne 4. 4. 2012. V této písemnosti zadavatel s ohledem na shora zaslané stanovisko MPO trvá na tom, že předložené stanovisko mu dává za pravdu v tom, že doklady uváděné Úřadem v prvostupňovém rozhodnutí nebyly k prokázání splnění profesních kvalifikačních předpokladů k plnění veřejné zakázky V.5.1 nutné, že dokumenty, které vybraný uchazeč k prokázání splnění profesních kvalifikačních předpokladů předložil, byly dostatečné k prokázání kvalifikace v rozsahu odpovídajícím předmětu veřejné zakázky, a že tedy zadavatel nepochybil, když vybraného uchazeče ze zadávacího řízení nevyločil.
67. Napadené rozhodnutí se opíralo mimo jiné o stanovisko Ministerstva průmyslu a obchodu ze dne 7. 2. 2002, podle kterého lze projektovou dokumentaci pro realizaci stavby (realizační projektová dokumentace) zpracovávat v rámci živnosti volné s předmětem podnikání „Příprava a vypracování technických návrhů“, příp. v rámci živnosti vázané „Projektová činnost ve výstavbě“. Ministerstvo průmyslu a obchodu ve svém dalším stanovisku týkajícím se živností ze dne 5. 2. 2007 sdělilo, že vytyčování prostorové polohy, rozměru a tvaru stavby pro účely výstavby a vyhotovování geodetické části dokumentace skutečného provedení stavby jsou zeměměřičské činnosti, tj. činnosti, které lze vykonávat v rámci živnosti vázané „Výkon zeměměřičských činností“.
68. Vzhledem k tomu, že s odkazem na jednotlivá stanoviska MPO nelze jednoznačně stanovit, zda u předmětné veřejné zakázky byl zadavatel povinen požadovat po uchazečích živnostenské oprávnění pro živnost volnou „Příprava a vypracování technických návrhů“ a pro živnost vázanou „Projektová činnost ve výstavbě“, vyhověl jsem v této části rozkladu zadavatele tak, že konstatuji, že zadavatel nepostupoval v rozporu se zákonem, když po uchazečích pro plnění veřejné zakázky V.5.1 nepožadoval prokázání splnění profesních kvalifikačních předpokladů živnostenským oprávněním pro živnost volnou „Příprava

a vypracování technických návrhů“ a pro živnost vázanou „Projektová činnost ve výstavbě“. Přesto však souhlasím s rozhodnutím Úřadu v části týkající se povinnosti uchazeče předložit živnostenské oprávnění pro živnost vázanou „Výkon zeměměřičských činností“, a to z následujících důvodů.

69. Předmětem plnění veřejné zakázky, jak vyplývá ze zadávací dokumentace, jsou **stavební objekty**: řady 400 – elektroinstalace podobjektové skladby: SO 406 - areálové rozvody NN veřejného osvětlení, **včetně osvětlovacích těles** a položení kabelových slaboproudých rozvodů uvnitř sportovního areálu ve Vesci. Součástí dodávky stavby dle zadávací dokumentace mělo být geometrické zaměření dokončené stavby ve 4 výtiscích.
70. Dle odkazovaného ustanovení § 2 odst. 3 stavebního zákona se stavbou rozumí veškerá stavební díla, která vznikají stavební nebo montážní technologií, bez zřetele na jejich stavebně technické provedení, použité stavební výrobky, materiály a konstrukce, na účel využití a dobu trvání. Základní pojem stavebního zákona - stavba - je dle komentáře v ASPI - ⁴charakterizován jako každé stavební dílo (viz formulace „stavbou se rozumí veškerá stavební díla“). Musí jít o dílo vzniklé stavební a montážní technologií, a to bez zřetele na stavebně technické provedení, účel (účel využití) a dobu trvání; nově je pro zpřesnění stanoveno, že i bez zřetele na „použité stavební výrobky, materiály a konstrukce“.
71. Stavební dílo ke svému vzniku vyžaduje naplnění alespoň těchto základních znaků:
- a) účast lidského činitele (přítomnost člověka) při procesu stavění - vzniku stavebního díla jako záměrné lidské činnosti sledující určitý cíl (stavebním dílem, tedy stavbou tak nemůže být např. jen náhodné, ale ani záměrné pouhé nahromadění - složení - stavebního materiálu na určitém místě apod.),
 - b) použití stavebního materiálu (stavebních výrobků),
 - c) použití stavební nebo montážní technologie k jeho vzniku (touto technologií v tomto případě bez rozlišení, zda jde o stavební nebo montážní technologii nebo o kombinaci obou, lze velmi obecně a zjednodušeně rozumět soubor určitých znalostí a dovedností, např. postupů, nutných ke vzniku stavebního díla); nebylo by tedy možné hovořit o stavebním díle, kdyby k jeho vzniku žádné takové ani základní schopnosti (znalosti) třeba nebyly,
 - d) účel, ke kterému má stavební dílo po svém dokončení sloužit (lze si jistě jen obtížně představit, že by někdo začal připravovat realizaci jakékoliv stavby, aniž by ještě předtím alespoň neuvažoval, k jakému účelu bude po svém dokončení sloužit), a
 - e) stavební pozemek (místo, na němž bude stavba prováděna).
72. Z výše uvedeného také vyplývá, že při realizaci stavebního díla, pokud má být stavbou ve smyslu stavebního zákona, mohou být vždy, a to ať již v konkrétních případech v menší či větší míře, dotčeny veřejné zájmy.
73. Vzhledem ke skutečnosti, že předmětem veřejné zakázky V.5.1 nebyly pouze rozvody elektrického zařízení, jak danou záležitost posuzovalo ve svém stanovisku MPO, ale také výstavba veřejného osvětlení včetně osvětlovacích těles, neztotožňuji se s názorem MPO, že

⁴ Malý, S., ASPI – Nový stavební zákon s komentářem, ASPI 2007

v daném případě nejde o stavbu ve smyslu stavebního zákona, neboť naopak jsou v tomto případě splněny všechny předpoklady, které stanoví zákon pro to, aby se výsledek činnosti, jejíž předmětem byla veřejná zakázka, mohl nazývat stavbou.

74. Zadavatel sám v zadávací dokumentaci uvedl, že předmětem veřejné zakázky jsou „stavební objekty“. Zadavatel dílo také jako stavbu označuje a z obsahu zakázky vyplývalo, že výsledkem činnosti bude stavba a jedním z požadavků na řádné provedení díla mělo být geometrické zaměření dokončené stavby ve 4 výtiscích. Ze zadávací dokumentace nebylo naopak zřejmé, pro jaké účely zadavatel požaduje vypracování geometrického zaměření dokončené stavby, tedy, že bude plnit funkci jen finálního popisu realizovaných prací pro účely předání realizovaného díla a nebude určen k tomu, aby byl oficiálním dokumentem či podkladem pro nějaké správní řízení nebo úřední účely.
75. Dle stanoviska MPO z 5. 2. 2007, které bylo podkladem pro napadené rozhodnutí, je vytyčování prostorové polohy, rozměru a tvaru staveb pro účely výstavby a vyhotovování geodetické části dokumentace skutečného provedení stavby obsahem zeměměřičských činností, které jsou vykonávány v rámci živnosti vázané „Výkon zeměměřičských činností“. S ohledem na výše uvedené, tedy že výsledkem činností, které jsou předmětem veřejné zakázky je stavba, zadavatel v zadávací dokumentaci požadoval geometrické zaměření dokončené stavby a vybraný uchazeč nepředložil živnostenské oprávnění, na základě kterého je oprávněn takovéto geometrické zaměření provádět, nesplnil vybraný uchazeč požadavky zadavatele, podle kterých požadavky na prokázání profesních kvalifikačních předpokladů splní dodavatel, který v nabídce doloží doklad o oprávnění k podnikání podle zvláštních právních předpisů v rozsahu odpovídajícím předmětu plnění veřejné zakázky, zejména doklad, prokazující příslušné živnostenské oprávnění nebo licenci.
76. Na základě výše uvedeného konstatuji, že zadavatel nedodržel postup stanovený v § 60 odst. 1 zákona č. 137/2006 Sb., když nevyločil vybraného uchazeče oaza – net spol. s r. o., který neprokázal splnění profesních kvalifikačních předpokladů podle § 54 písm. b) zákona č. 137/2006 Sb. Tento postup zadavatele mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, neboť kdyby zadavatel dodržel postup stanovený zákonem, vybraný uchazeč oaza – net spol. s r. o. by musel být vyloučen.

Článek IV. Nezákonnost rozhodnutí

77. V článku IV. zadavatel namítá **nezákonnost napadeného rozhodnutí**, a to z důvodu nesplněného základu pro výpočet pokuty za správní delikt a dále, že vzhledem k tomu, že je zadavatel přesvědčen, že výroky I. až III. jsou věcně i právně nesprávné, nejsou dány předpoklady pro uložení povinnosti uhradit náklady řízení. Zadavatel v první řadě tedy namítá, že ačkoliv zákon v převážné části operuje s částkami bez DPH, základem pro uložení pokuty je cena veřejné zakázky včetně DPH. Podle ust. § 120 odst. 2 písm. a) zákona se za správní delikt uloží pokuta do 5 % ceny zakázky nebo do 10 000 000 Kč, pokud cena zakázky nebyla nabídnuta, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. a) tohoto zákona. Zákon zde, na rozdíl od znění zadavatelem zmíněného ust. § 79 odst. 2 (Při hodnocení nabídkové ceny je rozhodná její výše bez daně z přidané hodnoty, nestanoví-li zadavatel v zadávacích podmínkách jinak), nestanoví, že by cena zakázky měla být při výpočtu pokuty bez DPH. Je tedy nutno vycházet z toho, co je cenou zakázky, resp. jakou cenu zadavatel na základě

uzavřené smlouvy hradí, tedy cena vč. DPH. Názor zadavatele v této věci tedy nemá oporu v zákoně, neboť ten v ustanoveních, ve kterých vyžaduje použití nabídkové ceny bez DPH, tuto skutečnost vždy explicitně uvádí.

78. Vzhledem ke skutečnosti, že nesouhlasím s názorem zadavatele, že výroky I. až III. jsou věcně i právně nesprávné, nemohu tedy přisvědčit ani jeho názoru, že nejsou dány předpoklady pro uložení povinnosti uhradit náklady řízení.

Výše pokuty

79. V souvislosti s námitkou, v rámci níž zadavatel poukazuje na nepřiměřenou výši uložené pokuty s tím, že Úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí nesprávně přihlédl k jeho ekonomické situaci, přičemž odkazuje na náleží ÚS, dle něhož nelze připustit uložení takové pokuty (byť i v minimální výši), která by pro delikventa měla likvidační účinek, případně by vedla ke ztrátě jakéhokoli smyslu jeho podnikatelské činnosti po značné časové období, a v rámci níž uvádí, že uloženou pokutu nelze posuzovat odděleně od pokut uložených Úřadem zadavateli v dalších (souvisejících) správních řízeních, přičemž jako přitěžující okolnost neměl být zohledněn počet veřejných zakázek, v rámci nichž mělo dojít k nepovolenému dělení jejich předmětu s tím, že postup preferovaný Úřadem by vedl k většímu omezení okruhu dodavatelů způsobilých k plnění veřejné zakázky a ke zbytečnému navyšování nabídkových cen, uvádím následující.
80. K výše uvedené argumentaci zadavatele je třeba v první řadě poznamenat, že Úřad postupoval správně, když s odkazem na absorpční zásadu správního trestání (zmiňovanou v bodě 122 odůvodnění napadeného rozhodnutí) uložil pokutu za delikt nepřísňěji trestný, což je v daném případě delikt rozdělení předmětu veřejné zakázky podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 ve spojení s § 13 odst. 3 zákona č. 137/2006 s maximální možnou pokutou ve výši 9.248.307,40 Kč. Úřad se tedy v souladu se zásadou absorpce v rámci správněprávního trestání (dle níž Úřad ve správním řízení uloží pokutu podle přísněji trestného správního deliktu) nejprve zabýval otázkou, jaký delikt je v daném případě nejzávažnější, tedy za který je možno uložit nejprísňěji sankci (nejvyšší pokutu).
81. V této souvislosti zdůrazňuji, že při stanovení výše pokuty (1.000.000 Kč) vzal Úřad v úvahu, že zadavatel svým postupem při zadávání veřejných zakázek mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky vzhledem k tomu, že rozdělil předmět veřejné zakázky na výstavbu sportovního areálu Ještěd do samostatných veřejných zakázek, které zadal v méně přísných režimech zadávacího řízení. Úřad vzal dále v úvahu skutečnost, že zadavatel svým postupem znemožnil účast dalších případných dodavatelů a výrazně tak narušil soutěžní prostředí. Nezákonné omezení principu soutěže, na němž je zadávání veřejných zakázek založeno, je jedním z vůbec nejzávažnějších porušení zákona. Nelze vyloučit, že v případě, kdy by zadavatel postupoval v souladu se zákonem, mohl obdržet i nabídky jiných dodavatelů, kteří by mohli předložit ekonomicky výhodnější nabídky než vybraní uchazeči. Uvedený postup zadavatele tedy měl podstatný vliv na výběr nejvhodnější nabídky.
82. Úřad tak v rámci přitěžujících okolností správně přihlédl i k ostatním spáchaným deliktům, tedy k deliktu rozdělení předmětu veřejné zakázky podle § 102 odst. 1 písm. a) zákona

č. 40/2004 ve spojení s § 18 odst. 3 zákona č. 40/2004. Je zřejmé, že Úřad nijak nepochybil, když jako přitěžující okolnost uvedl skutečnost, že se zadavatel dopustil spáchání správních deliktů uvedených v jednotlivých výrokových částech napadeného rozhodnutí celkem ve 12 veřejných zakázkách. Jako polehčující okolnost Úřad zohlednil skutečnost, že MS bylo významnou událostí, v podmínkách České republiky ojedinělou, jejíž příprava byla náročná z časového, organizačního i finančního hlediska.

83. Z rozpočtu zadavatele na rok 2010 schváleného dne 17. 12. 2009 Úřad zjistil, že příjmy obce se pohybují v řádech stovek miliónů Kč, návrh rozpočet obsahuje na straně příjmů částku ve výši 1.694.751.000 Kč. Úřad tedy učinil správný závěr, že stanovenou výši pokuty nelze vzhledem k výši finančních prostředků, jimiž zadavatel v rámci svého rozpočtu disponuje, považovat za likvidační. Nadto uvádím, že dodržování zásady hospodárnosti v rámci hospodaření zadavatele se neomezuje pouze na zadávání veřejných zakázek – vztahuje se na celou jeho činnost. Z toho důvodu by měl zadavatel škodu vzniklou statutárnímu městu Liberec uložením pokuty ze strany Úřadu vymáhat po konkrétních osobách, které schválily postup zadavatele při zadávání předmětných veřejných zakázek, neboť uloženou pokutou nesmí být (ani nepřímo) trestáni daňoví poplatníci, nýbrž pouze osoby, které nezákonný postup zadavatele zapříčinily. Námitku zadavatele požadující snížení uložené pokuty s odkazem na omezení budoucí činnosti města proto musím jako neopodstatněnou odmítnout. Peněžité sankce ze své podstaty vždy představuje nepříznivý zásah do sféry porušitele, který je spojen s úbytkem finančních prostředků, které mohly být případně investovány jinam, proto nelze přijmout námitku zadavatele, že Úřad ignoroval výdajovou stránku rozpočtu města. V takovém případě by bylo nemožné uložit žádnou sankci, jelikož tato znamená vždy zásah do „podnikatelské“ činnosti trestaného. Přesto však nelze s ohledem na výši uložené sankce říci, že by pokuta měla pro zadavatele likvidační charakter.
84. Ve vztahu k argumentaci zadavatele, že uloženou pokutu nelze posuzovat odděleně od pokut uložených Úřadem zadavateli v dalších (souvisejících) správních řízeních uvádím, že ani toto tvrzení zadavatele neobstojí. V tomto případě se jedná o samostatné správní řízení vedené před Úřadem jakožto orgánem dohledu nad zadáváním veřejných zakázek dle zákonů o veřejných zakázkách. Z toho důvodu nelze akceptovat předmětnou námitku, poněvadž předmětem přezkumu v rámci daného prvostupňového správního řízení (S290,307/2009/VZ) bylo 12 veřejných zakázek, přičemž ve vztahu k jedné z nich bylo správní řízení zastaveno. Skutečnost, že Úřad vede další (související) správní řízení, jejichž předmětem je přezkum postupů téhož zadavatele při zadávání veřejných zakázek týkajících se MS v Liberci, nemá na postup při ukládání pokut (či stanovování jejich výše) v rámci tohoto správního řízení sebemenší vliv, a z toho důvodu je třeba je posuzovat izolovaně. Od tohoto postupu se s ohledem na (kogentní) zásady správního trestání zakotvené v příslušných právních předpisech nelze odchýlit.
85. Se zřetelem na výše uvedené skutečnosti shrnuji, že stanovená pokuta byla uložena při spodní hranici její maximálně možné celkové výše, neboť představuje přibližně čtvrtinu z maximální možné výše pokuty, která mohla být zadavateli za spáchaný správní delikt uložena. Jak jsem již výše uvedl, horní hranice možné pokuty v daném případě představovala částku 9.248.307,40 Kč, přičemž z příslušné části odůvodnění napadeného rozhodnutí

jednoznačně vyplývá, že v daném případě byl komplexně posouzen postup zadavatele, správní delikty, kterých se dopustil a též byly zohledněny všechny přitěžující i polehčující okolnosti a rovněž i ekonomická situace zadavatele.

86. V celém postupu zadavatele při zadávání předmětných veřejných zakázek podloženém obdrženou dokumentací včetně jeho jednotlivých vyjádření jsem neshledal jediný náznak snahy o dodržení zásady hospodárnosti (dle zákona o obcích) tolik zmiňované zadavatelem. Místo toho, aby pro zadání veřejné zakázky na vybudování sportovního areálu Vesec využil otevřeného řízení dle zákona, a o veřejné zakázce tak informoval co největší možný okruh potenciálních dodavatelů (čímž by zajistil efektivnější soutěž o poptávané plnění mezi dodavateli), v naprosté většině přezkoumaných veřejných zakázek se omezil na použití zjednodušeného podlimitního řízení, u něhož je počet dodavatelů informovaných o existenci veřejné zakázky mnohem menší. Z toho důvodu mám za to, že je výše uložené pokuty zcela přiměřená s ohledem na závažnost a rozsah protiprávního jednání zadavatele.
87. Nad rámec námitek vznesených v této souvislosti zadavatelem doplňuji, že Úřad postupoval v části odůvodnění napadeného rozhodnutí vztahující se k výši jím uložené pokuty zcela správně a v souladu se zákonem. Zdůrazňuji, že rozhodnutí o uložení pokuty je nepřezkoumatelné, je-li její výše odůvodněna pouhým zopakováním skutkových zjištění a konstatováním zákonných kritérií pro uložení pokuty či funkcí pokuty, aniž by bylo zřejmé, zda, a jakým způsobem byla tato kritéria správním orgánem hodnocena. Z judikatury NSS vyplývá, že jakkoliv má správní orgán při ukládání pokuty volnost správního uvážení, je vázán základními principy správního rozhodování (viz např. rozsudek NSS č. j. 8 As 5/2005-53 ze dne 29. 6. 2005). Mezi tyto principy pak jistě patří i úplnost, resp. dostatečná odůvodněnost rozhodnutí správního orgánu, která v konečném důsledku vyvolá i jeho přesvědčivost. Úřad tak při rozhodování o výši pokuty musí zohlednit všechny skutečnosti, které výši pokuty mohou v konkrétním případě ovlivnit, řádně se s nimi v odůvodnění svého rozhodnutí vypořádat a přesvědčivě odůvodnit, ke které okolnosti přihlédl, a jaký vliv měla na konečnou výši pokuty. Výše uložené pokuty tak musí být v každém rozhodnutí zdůvodněna způsobem, který nepřipouští rozumné pochybnosti o tom, že právě taková výše pokuty odpovídá konkrétním okolnostem individuálního případu. Z napadeného rozhodnutí je zřejmé, že výše pokuty uložená v tomto případě uvedeným požadavkům vyhovuje.
88. Úřad tedy v odůvodnění napadeného rozhodnutí při stanovení výše pokuty dostatečně zhodnotil způsob spáchání předmětných správních deliktů a rovněž i okolnosti, za nichž byl delikt spáchán. Mám za to, že výše pokuty byla Úřadem dostatečně odůvodněna, poněvadž z odůvodnění napadeného rozhodnutí je jednoznačně patrné, k čemu přihlédl a jakou váhu danému zákonnému kritériu přiznal; postupoval v souladu s § 121 odst. 2 zákona, dle něhož Úřad při určení výměry pokuty zadavateli přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán. Z hlediska přiměřenosti sankce vzal Úřad v úvahu výše uvedené přitěžující a polehčující okolnosti.
89. Dále je nezbytné podotknout, že Úřad v bodech 121 a 122 odůvodnění napadeného rozhodnutí zkoumal, zda není naplněna podmínka k uložení pokuty uvedená v příslušných

ustanoveních obou relevantních zákonů o veřejných zakázkách, tedy v ustanovení § 105 odst. 3 zákona č. 40/2004⁵ a ustanovení § 121 odst. 3 zákona č. 137/2006⁶.

90. Úřad v této souvislosti přílehlavým způsobem deklaroval, že v případě správních deliktů dle zákona č. 40/2004 musel posoudit každou uzavřenou smlouvu zvlášť, přičemž vycházel z předpokladu, že je-li lhůta pro zahájení správního řízení o uložení pokuty zachována u nejstarší uzavřené smlouvy, bude zachována i u všech následujících. K tomu doplnil, že za nejstarší protiprávní jednání zadavatele považuje první jednání směřující k uzavření smlouvy, což byl den zahájení zadávacího řízení veřejné zakázky „*MS 2009 – Sportovní areál Vesec – V.2 přístupová komunikace (META – hřbitov)*“, zadávané v užším řízení dle zákona č. 40/2004, jehož oznámení bylo v ISVZ zveřejněno dne 27. 6. 2006. Úřad tedy správně poznamenal, že lhůta pro zahájení správního řízení o uložení pokuty za protiprávní jednání byla dodržena s tím, že odpovědnost zadavatele za správní delikty dle zákona č. 40/2004 ke dni zahájení správního řízení nezanikla. Vzhledem k tomu, že zbývající smlouvy byly uzavřeny později, je i v jejich případě lhůta pro zahájení správního řízení o uložení pokuty dodržena.
91. Dále Úřad před uložení pokuty postupoval správně, když ověřil, zda byla naplněna podmínka uvedená v § 121 odst. 3 zákona č. 137/2006. V šetřeném případě se Úřad o spáchání správního deliktu dozvěděl na základě kontrolního protokolu č. j. K1/2009-8593/2009/540/RDe ze dne 10. 7. 2009. Z uvedeného dle Úřadu vyplynulo, že v daném případě odpovědnost zadavatele za správní delikty dle zákona č. 137/2006 nezanikla.
92. Námitku zadavatele, dle níž je v daném případě zásadně omezena preventivní i represivní funkce uložené pokuty, jelikož rozhodnutí o spáchání správního deliktu a uložení sankce bylo vydáno až po cca 1,5 roce od zahájení předmětného správního řízení, resp. po mnoha letech (cca 4 - 5 let) poté, co došlo k jednání dle Úřadu zakládajícímu skutkovou podstatu příslušného správního deliktu, musím označit za nedůvodnou. Pokuta uložená za správní delikt plní vždy více funkcí, a to zejména represivní, která je dána ze samé podstaty povahy pokuty jako trestu (v tomto případě negativního zásahu do majetkové sféry) za nežádoucí jednání, a také funkci preventivní. Preventivní funkci jak individuální, tedy vůči pachateli správního deliktu, tak generální, vůči ostatním subjektům správního práva. Skutečnost, že od spáchání správního deliktu uplynula již delší doba neznamena, že uložená pokuta nesplní tyto dvě funkce.
93. Ve vztahu k tvrzení zadavatele, že sankce byla uložena za situace, kdy na jeho straně došlo k podstatné obměně politické reprezentace, resp. ke změnám ve složení výkonného aparátu zabývajících se zadáváním veřejných zakázek, přičemž tyto skutečnosti měly být zohledněny při rozhodování o výši sankce, poukazuji na následující. Otázka (aktuálního) složení politické reprezentace, resp. výkonného aparátu, na straně zadavatele postrádá v daném kontextu jakoukoli právní relevanci. Zadavatelem předmětné veřejné zakázky bylo prokazatelně

⁵ Podle ustanovení § 105 odst. 3 zákona č. 40/2004 "Řízení o uložení pokuty za protiprávní jednání lze zahájit do 5 let ode dne, kdy bylo spácháno".

⁶ Podle ustanovení § 121 odst. 3 zákona č. 137/2006 "Odpovědnost právnické osoby za správní delikt zaniká, jestliže Úřad o něm nezahájil řízení do 5 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 10 let ode dne, kdy byl spáchán".

statutární město Liberec jakožto právnická osoba. Je evidentní, že zadavatel podle zákona vždy odpovídá za řádný a zákonný průběh zadávacího řízení. Nelze proto jakkoli zpochybnit skutečnost, že i v tomto případě nese statutární město Liberec jakožto zadavatel předmětné veřejné zakázky objektivní odpovědnost za spáchání Úřadem deklarovaných správních deliktů v průběhu daného zadávacího řízení. S ohledem na to je tedy zcela zřejmé, že otázka (aktuálního) složení politické reprezentace v čele zadavatele je zcela irelevantní. Tato problematika patří k otázkám spadajícím do vnitřních záležitostí města, která na odpovědnost za spáchání předmětných správních deliktů statutárního města Liberce jakožto zadavatele nemá a nemůže mít vliv. Ani tato námitka vznesená zadavatelem v jeho rozkladu proto nemůže obstát.

VI. Závěr

94. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.
95. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 4 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Mgr. Bohuslav Hubálek, advokát, advokátní kancelář Jansta, Kostka spol. s r. o., Těšnov 1/1059, 110 00 Praha 1,
2. Mgr. Radek Pokorný, advokát, advokátní kancelář Pokorný Wagner & partneři, spol. s r. o., Karolíny Světlé 301/8, 110 00 Praha 1,
3. STRABAG a. s., Na Bělidle 198/21, 150 00 Praha 5
4. B R E X, spol. s r. o., Hodkovická 135, 463 12 Liberec
5. oaza – net spol. s r. o., Dr. Milady Horákové 81/117, 460 06 Liberec 6
6. Siemens, s. r. o., Praha 13, Siemensova 1, PSČ 155 00
7. SYNER, s. r. o., Dr. Milady Horákové 580/7, 460 01 Liberec 4
8. IMSTAV Group s. r. o., Staropramenná 3117/17, 150 00 Praha – Smíchov

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy